

Zašto žene nikad nemaju šta da obuku?

Ima onaj vic u kome muž požuruje ženu da se spremi za pozorište, a ona iznenađeno kaže:

Ali, dragi, predstava je tek sutra več! – Znam, zato ti i kažem da imaš vremena da se spremiš!

A zašto je njoj potrebno 24 sata da se spremi? Pa, zato što nema šta da obuče! I nikad nema šta da obuče! Ako se kojim slučajem i obuče, onda obično posle nema šta da obuče!

Foto / Profimedia

Mora počinje pred širom otvorenim ormarom u kome visi okačena ili leži naslagana jednogodišnja proizvodnja prosečne trikotaže - dakle bezbroj haljina, majica, kompleta, košulja, suknji, pantalona, šalova.. Ona stoji sa kažiprstom među usnama i gleda u taj nepregledni garderobni svemir nemoćna da se odluči za neki komad garderobe, a onda oprezno poseže rukom za nečim istovremeno gledajući u dubinu crne rupe već ubeđena da je pogrešila.

Oblači se, preko volje, napravi dva tri okreta pred ogledalom, poravna šavove, namršti se i izađe u dnevnu sobu da kod kompletno nekompetentnog idiota proveri svoje sumnje:

Je li, kako mi stoji?

Nekompetentni idiot je još dodatno i nezainteresovani idiot i njegov odgovor direktno zavisi od razvoja situacije na fudbalskom ili teniskom terenu. Ako je napeto, mišljenje stiže bez podizanja pogleda:

Super ti stoji!

To je najgori mogući odgovor i kod nje samo može da izazove bes, nakon čega se vraća u sobu i istog trena skida "super ti stoji" haljinu, sigurna da je izbor bio falš. Ako ga je kojim slučajem nahvatala na reklamama, odgovor je duži i sa malo više posvećenosti:

Odakle ti to, nikad pre ti nisam video tu haljinu. Bože dragi, na šta sve ti bacaš pare!

Tu se bar ima o čemu razmisliti, pa se ona ponovo vraća pred ogledalo, ali crv sumnje pada na neku nezgodnu faltnu, mozak prebira da ta suknja ne ide uz onu torbicu, pa se i ta suknja odlaže na krevet gde hrpa isprobanih haljetaka raste zajedno sa nervozom. Potom one pantalone ni idu uz onaj sako, onda se onaj sako ne uklapa sa onim cipelama, ona košulja je previše kič, ne vidi se kraj tom začaranom krugu, sve dok sirota dama onemoćala ne sedne na onaj isti krevet među gomilu svega, svačega i ničega i na ivici suza konstatuje:

Pa, ja nemam šta da obučem!

I šta joj drugo ostaje nego da sutradan sa prvim petlovima krene po prodavnicama besomučno menjajući kabine i garderobu, sve dok se predveče baldisala ne vrati sa nekoliko kesa u rukama i krene sve ispočetka. S tim što se izbor sada još više proširio, pa je shodno tome i problem šta obući veći, pa će se ta avantura završiti uobičajenim zaključkom:

Opet nemam šta da obučem.

Mi muškarci nemamo šta da obučemo jedino kad su nam oboje pantalona prljava, sve tri košulje neopeglane, ili ne znamo gde je nijedna od one četiri majice. Ako se potrefi da je samo nešto od toga ispeglano, a nešto čisto mi smo problem rešili. Pod uslovom da takvi ne upadnemo u vidokrug njenog strogog oka:

- Pobogu, kako si se to obukao! - Iz cuga! - reći ćemo i zapaliti preko vrata!

Autor / Ranko Pivljanin